

๒ ๐๑ ๐๕ ๐๕ การประเมินภาษีมูลค่าเพิ่ม

ให้เจ้าพนักงานประเมินประเมินภาษีมูลค่าเพิ่มโดยใช้ราคา CIF ของสินค้าบวกด้วยอากรขาเข้า บวกภาษีสรรพสามิต บวกภาษีเพื่อมหาดไทยบวกด้วยค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน บวกด้วยภาษีและค่าธรรมเนียมอื่น ตามที่จะได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

การนำเข้าสินค้าที่ผู้นำของเข้าได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนหรือตามกฎหมายอื่นให้นำอากรขาเข้าซึ่งได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนดังกล่าวมารวมเป็นมูลค่าของฐานภาษีด้วย

๒๐๑๐๕ ๐๖ การประเมินเงินเพิ่มของภาษีมูลค่าเพิ่ม

การประเมินเงินเพิ่มของภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้ปฏิบัติดังนี้

- (๑) บุคคลใดไม่ชำระภาษีมูลค่าเพิ่มให้ครบถ้วน ภายในกำหนดเวลาตามประมวลรัษฎากรให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระเพิ่มโดยไม่รวมเบี้ยปรับ
- (๒) การคำนวณเงินเพิ่ม ให้เริ่มนับเมื่อพ้นกำหนดเวลายื่นแบบแสดงรายการภาษีจนถึงวันชำระภาษี
- (๓) เงินเพิ่มที่คำนวณได้ มิให้เกินจำนวนภาษีที่ต้องชำระ
- (๔) เงินเพิ่มนี้ให้ถือเป็นภาษีมูลค่าเพิ่ม

๒๐๑๐๕ ๐๗ การประเมินเบี้ยปรับภาษีมูลค่าเพิ่ม

ในกรณีที่เจ้าพนักงานประเมินได้ตรวจพบว่า การจัดเก็บอากรขาเข้าไม่ถูกต้องอันเป็นผลให้ภาษีมูลค่าเพิ่มผิดพลาดไปด้วยหรือปรากฏว่ายื่นแบบแสดงรายการภาษีไว้ไม่ถูกต้อง หรือมีข้อผิดพลาดทำให้ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ต้องเสียคลาดเคลื่อนไป ให้ดำเนินการจัดเก็บภาษีอากรให้ถูกต้องและประเมินเบี้ยปรับพร้อมเงินเพิ่ม โดยให้ดำเนินการในส่วนของเบี้ยปรับภาษีมูลค่าเพิ่มดังต่อไปนี้

- (๑) ให้เจ้าพนักงานประเมินตามประมวลฯ ข้อ ๒ ๐๑ ๐๕ ๐๔ พิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับเบี้ยปรับให้เป็นไปตามประมวลรัษฎากรและคำสั่งกรมสรรพากร
- (๒) เมื่อกรมฯ ได้สั่งการเกี่ยวกับเบี้ยปรับประการใด ให้เจ้าพนักงานประเมินที่เกี่ยวข้องบันทึกผลการพิจารณาไว้ในต้นฉบับใบขนสินค้าฯ นั้น
- (๓) เบี้ยปรับนี้ให้ถือเป็นภาษีมูลค่าเพิ่ม

๒ ๐๑ ๐๕ ๐๘ การแจ้งการประเมิน

เมื่อประเมินอากรขาเข้าและภาษีมูลค่าเพิ่มเรียบร้อยแล้ว หรือได้รับแจ้งเกี่ยวกับผลการพิจารณาเบี้ยปรับแล้วให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องออกแบบแจ้งการประเมินฯ แล้วส่งต้นฉบับแบบแจ้งการประเมินไปให้ผู้นำของเข้า

๒ ๐๑ ๐๕ ๐๙ หลักเกณฑ์การงดหรือลดเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มภาษีเงินได้ ภาษีมูลค่าเพิ่ม และ ภาษีธุรกิจเฉพาะตามมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๖ มาตรา ๖๗ ตีร มาตรา ๘๙ และ มาตรา ๙๑/๒๑(๖) แห่งประมวลรัษฎากรตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๘๑/๒๕๔๒

(๑) บุคคลที่จะต้องเสียเบี้ยปรับตามมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๖ มาตรา ๘๙ หรือมาตรา ๙๑/๒๑(๖) แห่งประมวลรัษฎากร ต้องทำคำร้องเป็นหนังสือยื่นต่อเจ้าพนักงานประเมินแสดงเหตุที่งดหรือลดเบี้ยปรับเว้นแต่กรณีอธิบดีกรมสรรพากรพิจารณาเห็นสมควรจะสั่งให้งดหรือลดเบี้ยปรับโดยไม่ต้องมีคำร้องก็ได้

การยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นก่อนที่เจ้าพนักงานประเมินมีหนังสือแจ้งการประเมิน ถ้าได้รับหนังสือแจ้งการประเมินแล้วให้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ พิจารณาอุทธรณ์ตามกฎหมายต่อไป

ในกรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีมูลค่าเพิ่มพร้อมกับการยื่นแบบแสดงรายการหรือกรณีผู้ประกอบการที่เสียภาษีธุรกิจเฉพาะได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีธุรกิจเฉพาะพร้อมกับการยื่นแบบแสดงรายการนั้นโดยไม่ได้รับคำเตือนหรือคำเรียกตรวจสอบใต้วง โดยตรงเป็นหนังสือ ให้ถือว่าแบบแสดงรายการดังกล่าวเป็นคำร้องตามวรรคหนึ่ง

คำเตือนหรือคำเรียกตรวจสอบใต้วงโดยตรงเป็นหนังสือตามวรรคสาม หมายความว่าถึงกรณีเจ้าพนักงานประเมินได้ตรวจพบความผิดและได้มีการบันทึกความผิดไว้ในหนังสือหรือบันทึกข้อความแล้ว

(๒) เจ้าพนักงานประเมินจะพิจารณางดหรือลดเบี้ยปรับให้ได้เฉพาะกรณีเจ้าพนักงานประเมินเห็นว่าบุคคลที่จะต้องเสียเบี้ยปรับไม่มีเจตนาหลีกเลี่ยงภาษีและได้ให้ความร่วมมือในการตรวจสอบใต้วงด้วยดี

(๓) การลดเบี้ยปรับตามมาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๖ แห่งประมวลรัษฎากรให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจพิจารณาสั่งลดได้แต่ต้องให้เสียไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของ เบี้ยปรับ

(๔) การลดเบี้ยปรับตามมาตรา ๘๙(๑) มาตรา ๘๙(๒) มาตรา ๘๙(๓) และมาตรา ๘๙(๔) แห่งประมวลรัษฎากร ให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจพิจารณาสั่งลดได้โดยให้ลดลงคงเสียตามอัตราและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๔.๑) ในกรณีผู้มีหน้าที่เสียภาษีหรือผู้มีหน้าที่นำส่งภาษีตามมาตรา ๘๓/๗ แห่งประมวลรัษฎากรได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีหรือแบบนำส่งภาษีและชำระภาษีมูลค่าเพิ่มพร้อมกับการยื่นแบบแสดงรายการหรือแบบนำส่งนั้นโดยไม่ได้รับคำเตือนหรือคำเรียกตรวจ สอบใต้วงโดยตรงเป็นหนังสือให้เสียเบี้ยปรับดังนี้

(ก) ถ้าชำระภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาชำระภาษีมูลค่าเพิ่มให้เสียร้อยละ ๒ ของเบี้ยปรับ

(ข) ถ้าชำระภายหลัง ๑๕ วัน แต่ไม่เกิน ๓๐ วันนับแต่วันพ้นกำหนดเวลาชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้เสียร้อยละ ๕ ของเบี้ยปรับ

(ค) ถ้าชำระภายหลัง ๓๐ วัน แต่ไม่เกิน ๖๐ วัน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้เสียร้อยละ ๑๐ ของเบี้ยปรับ

(ง) ถ้าชำระภายหลัง ๖๐ วัน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาชำระภาษีมูลค่าเพิ่มให้เสียร้อยละ ๒๐ ของเบี้ยปรับ

(๔.๒) ในกรณีเจ้าพนักงานประเมินได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีหรือผู้มีหน้าที่นำส่งภาษี ตามมาตรา ๘๓/๗ แห่งประมวลรัษฎากรยื่นแบบแสดงรายการภาษี มูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.๗๑) หรือแบบนำส่งภาษี และผู้มีหน้าที่เสียภาษีหรือผู้มีหน้าที่นำส่งภาษี ตามมาตรา ๘๓/๗ แห่งประมวลรัษฎากรได้มายื่นแบบแสดง รายการภาษีหรือแบบนำส่งภาษีและชำระภาษีมูลค่าเพิ่มพร้อมกับการยื่นแบบแสดงรายการหรือแบบนำส่งนั้น

(ก) ภายในกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในหนังสือดังกล่าวให้เสีย ร้อยละ ๔๐ ของเบี้ยปรับ

(ข) พันกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในหนังสือดังกล่าว ให้เสียร้อยละ ๕๐ ของเบี้ยปรับ

(๔.๓) ในกรณีเจ้าพนักงานประเมินตรวจพบการกระทำความผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้มี หน้าที่เสียภาษีหรือผู้มีหน้าที่นำส่งภาษีตามมาตรา ๘๓/๗ แห่งประมวลรัษฎากรและได้มีการบันทึกความผิดไว้ ในหนังสือหรือบันทึกข้อความแล้วให้เสียเบี้ยปรับดังนี้

(ก) ถ้าการกระทำความผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ เป็น ผู้ประกอบการจดทะเบียน ให้เสียร้อยละ ๔๐ ของเบี้ยปรับ

(ข) ถ้าการกระทำความผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปี นับแต่ วันที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน ให้เสียร้อยละ ๕๐ ของเบี้ยปรับ

(๔.๔) ในกรณีที่มีการตรวจพบการกระทำความผิดตาม (๔.๓) แล้ว แต่เจ้าพนักงานประเมินยัง ไม่ได้ดำเนินการประเมินภาษีให้เสร็จสิ้นและผู้มีหน้าที่เสียภาษีหรือ ผู้มีหน้าที่นำส่งภาษีตามมาตรา ๘๓/๗ แห่งประมวลรัษฎากร ได้มายื่นแบบแสดงรายการภาษีหรือแบบนำส่งภาษีและชำระภาษีมูลค่าเพิ่มพร้อมกับการ ยื่นแบบแสดงรายการหรือแบบนำส่งนั้น ก่อนที่จะได้รับหนังสือแจ้งการประเมินให้ถือว่าเจ้าพนักงานประเมินได้ ตรวจพบการกระทำความผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้มีหน้าที่เสียภาษีหรือผู้มีหน้าที่นำส่งภาษี ให้เจ้า พนักงาน ประเมินมีอำนาจพิจารณาสั่งลดเบี้ยปรับได้ตามอัตราและเงื่อนไขตาม (๔.๓)

(๕) การลดเบี้ยปรับตามมาตรา ๘๙(๕) และมาตรา ๘๙(๑๐) แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งไม่ใช่กรณีมี สินค้าขาดจากรายงานสินค้าและวัตถุดิบให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจพิจารณาสั่งลดได้โดยให้ลดลงคงเสีย ตามอัตราและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๕.๑) ถ้าการกระทำความผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ เป็น ผู้ประกอบการจดทะเบียน ให้เสียร้อยละ ๔๐ ของเบี้ยปรับ

(๕.๒) ถ้าการกระทำความผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ เป็น ผู้ประกอบการจดทะเบียน ให้เสียร้อยละ ๕๐ ของเบี้ยปรับ

(๖) การลดเบี้ยปรับตามมาตรา ๘๙(๑๐) แห่งประมวลรัษฎากรกรณีมีสินค้าขาดจากรายงานสินค้า และวัตถุดิบให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจพิจารณาสั่งลดได้ โดยให้ลดลงคงเสียตามอัตราและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๖.๑) ในกรณีผู้มีหน้าที่เสียภาษีได้นำฐานภาษีซึ่งมีการกระทำความผิดกรณีมีสินค้าขาดจาก รายงานสินค้าและวัตถุดิบไปยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีมูลค่าเพิ่มพร้อมกับการยื่นแบบแสดง รายการแล้วไม่ว่าการยื่นแบบแสดงรายการภาษีนั้นจะ ถูกต้องครบถ้วนหรือไม่ให้เสียเบี้ยปรับดังนี้

(ก) ถ้าการกระทำความผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นภายในสองปีนับแต่วันที่ เป็น ผู้ประกอบการจดทะเบียน ให้เสียร้อยละ ๑๐ ของเบี้ยปรับ

(ข) ถ้าการกระทำความผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อพ้นกำหนดสองปี นับแต่วันที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน ให้เสียร้อยละ ๒๐ ของเบี้ยปรับ

(๖.๒) ในกรณีผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่ได้นำฐานภาษีซึ่งมีการกระทำความผิดกรณีมีสินค้าขาดจากรายงานสินค้าและวัตถุดิบไปยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้ เสียร้อยละ ๓๐ ของเบี้ยปรับ

(๗) การลดเบี้ยปรับตามมาตรา ๘๙(๘) แห่งประมวลรัษฎากร ให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจพิจารณาสั่งลดได้โดยให้ลดลงคงเสียตามอัตราและเงื่อนไขดัง ต่อไปนี้

(๗.๑) ในกรณีผู้มีหน้าที่เสียภาษีได้นำฐานภาษีซึ่งมีการกระทำความผิดตาม มาตรา ๘๙(๘) แห่งประมวลรัษฎากร ไปยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีมูลค่าเพิ่มพร้อมกับการยื่นแบบแสดงรายการแล้ว ไม่ว่าจะการยื่นแบบแสดงรายการภาษีนั้นจะต้องครบถ้วนหรือไม่ให้เสียเบี้ยปรับดังนี้

(ก) ถ้าการกระทำความผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นภายในสองปีนับแต่วันที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน ให้เสียร้อยละ ๐.๕ ของเบี้ยปรับ

(ข) ถ้าการกระทำความผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อพ้นกำหนดสองปี นับแต่วันที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน ให้เสียร้อยละ ๑ ของเบี้ยปรับ

(๗.๒) ในกรณีผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่ได้นำฐานภาษีซึ่งมีการกระทำความผิดตามมาตรา ๘๙(๘) แห่งประมวลรัษฎากร ไปยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้เสียร้อยละ ๑๐ ของเบี้ยปรับ

(๘) การลดเบี้ยปรับตามมาตรา ๘๙(๙) แห่งประมวลรัษฎากร ให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจพิจารณาสั่งลดได้ แต่ต้องให้เสียไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของเบี้ยปรับ

(๙) การงดหรือลดเบี้ยปรับตามมาตรา ๘๙(๖) และมาตรา ๘๙(๗) แห่งประมวลรัษฎากรเจ้าพนักงานประเมินไม่มีอำนาจพิจารณาสั่งงดหรือลดได้ เว้นแต่อธิบดีกรมสรรพากรจะสั่งเป็นอย่างอื่น

(๑๐) การงดหรือลดเบี้ยปรับนอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในคำสั่งนี้ ให้กระทำเมื่อได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมาย

(๑๑) กรณีผู้มีหน้าที่เสียภาษีจะต้องเสียเบี้ยปรับหลายกรณีตามมาตรา ๘๙ แห่งประมวลรัษฎากรให้เจ้าพนักงานประเมินสั่งเรียกเก็บเบี้ยปรับได้เพียงกรณีเดียว ซึ่งเป็นกรณีที่จะทำให้เรียกเก็บได้เงินเป็นจำนวนมากและอาจพิจารณาสั่งลดให้อีกตาม (๔),(๕),(๖),(๗), (๘) หรือ (๑๑) สำหรับกรณีที่เรียกเก็บนั้น ส่วนกรณีอื่นให้งด

(๑๒) ให้นำความใน (๔), (๕), (๖), (๗), (๘), (๑๐) และ (๑๒) มาใช้บังคับสำหรับการงดหรือลดเบี้ยปรับตามมาตรา ๙๑/๒๑(๖) แห่งประมวลรัษฎากรโดย อนุโลม

(๑๓) ให้บุคคลที่จะต้องเสียเงินเพิ่ม ตามมาตรา ๖๗ ตรี ทำคำร้องเป็นหนังสือยื่นต่อเจ้าพนักงานประเมินแสดงเหตุที่ของงดหรือลดเงินเพิ่มนั้นเว้นแต่กรณีอธิบดีกรมสรรพากรพิจารณาเห็นสมควรจะสั่งให้งดหรือลดเงินเพิ่มโดยไม่ต้องมีคำร้องก็ได้

การยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นก่อนที่เจ้าพนักงานประเมินมีหนังสือแจ้งการประเมิน ถ้าได้รับหนังสือแจ้งการประเมินแล้วให้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณา อุทธรณ์ตามกฎหมายต่อไป

ในกรณีบุคคลตามวรรคหนึ่งได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลกลางปี โดยไม่ได้รับคำเตือนหรือคำเรียกตรวจสอบใต้วงโดยตรงเป็นหนังสือให้ถือว่าแบบแสดงรายการดังกล่าวเป็นคำร้องตามวรรคหนึ่ง

คำเตือนหรือคำเรียกตรวจสอบใต้วงโดยตรงเป็นหนังสือตามวรรคสามหมายความว่าความถึงกรณีเจ้าพนักงานประเมินได้ตรวจพบความผิดและได้มีการบันทึกความผิดไว้ในหนังสือหรือบันทึกข้อความแล้ว

(๑๔) เจ้าพนักงานประเมินจะพิจารณงดหรือลดเงินเพิ่มให้ได้เฉพาะกรณีเจ้าพนักงานประเมินเห็นว่าบุคคลที่จะต้องเสียเงินเพิ่มไม่มีเจตนาหลีกเลี่ยงภาษีและได้ให้ความร่วมมือในการตรวจสอบใต้วงด้วยดี

(๑๕) การลดเงินเพิ่มตามมาตรา ๖๗ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร ให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจพิจารณาสั่งลดได้ ดังต่อไปนี้

(๑๕.๑) กรณีบุคคลที่จะต้องเสียเงินเพิ่มได้ยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีพร้อมกับการยื่นแบบแสดงรายการโดยไม่ได้รับคำเตือนหรือคำเรียกตรวจสอบใต้วงโดยตรงเป็นหนังสือให้ลดเงินเพิ่มได้แต่ต้องเสียในอัตราและตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(ก) ถ้าชำระภายใน ๒ วัน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลายื่นรายการ ให้เสียร้อยละ ๐.๑๐ ของเงินภาษีที่ต้องชำระ

(ข) ถ้าชำระภายหลัง ๒ วัน แต่ไม่เกิน ๗ วัน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลายื่นรายการ ให้เสียร้อยละ ๐.๕๐ ของเงินภาษีที่ต้องชำระ

(๑๕.๒) กรณีอื่นนอกจาก (๑๕.๑) ให้เสียร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือนหรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระแต่ไม่เกินเงินเพิ่มตามที่กฎหมายกำหนด

(๑๖) การงดหรือลดเงินเพิ่มนอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในคำสั่งนี้ให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมาย

(๑๗) คำสั่งกรมสรรพากรที่ถูกยกเลิกโดยคำสั่งนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีการค้าให้ยังคงใช้บังคับต่อไปสำหรับการจัดเก็บภาษีการค้าที่ต้องชำระอยู่ก่อนหรือในและหลังวันที่คำสั่งฉบับนี้ใช้บังคับ

๒ ๐๑ ๐๕ ๑๐ กรมสรรพากรมอบหมายการสั่งงดหรือลดเบี้ยปรับภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร กรณีการนำเข้า ตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๑๒๐/๒๕๕๕

การสั่งงดหรือหรือลดเบี้ยปรับภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามระเบียบการงดหรือลดเบี้ยปรับภาษีมูลค่าเพิ่มที่ออกตามความในมาตรา ๘๙ วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร อธิบดีกรมสรรพากรมีคำสั่งมอบหมายให้เจ้าพนักงานประเมินสั่งงดหรือลดเบี้ยปรับภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยไม่ต้องมีคำร้องของผู้นำเข้า ดังนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้นำเข้าได้รับการงดค่าปรับตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ให้งดเบี้ยปรับภาษีมูลค่าเพิ่ม

(๒) ในกรณีที่มีการเรียกค่าปรับตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรน้อยกว่าหนึ่งเท่าของเงินอากรที่ขาด ให้ลดเบี้ยปรับลงคงเสียตามอัตราส่วนของค่าปรับที่เรียกตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

(๓) ในกรณีที่ไม่มีคามผิดตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร แต่เจ้าพนักงานตรวจพบว่าผู้นำเข้ายื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มไว้ไม่ถูกต้อง หรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียคลาดเคลื่อนไป ให้ลดเบี้ยปรับลง คงให้เสียร้อยละ ๕๐ ของเบี้ยปรับ

(๔) ในกรณีที่ผู้นำเข้าไม่มีเจตนาหลีกเลี่ยงภาษีและเบี้ยปรับที่ต้องเสียเต็มอัตราตามกฎหมายมีจำนวนไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท ให้งดเบี้ยปรับภาษีมูลค่าเพิ่ม

๒ ๐๑ ๐๕ ๑๑ การจัดส่งข้อมูลจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มไปให้กรมสรรพากร

ให้สำนักเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จัดส่งข้อมูลการนำสินค้าเข้าให้กระทรวงการคลังเพื่อนำไปใช้ในส่วนราชการของกระทรวงการคลัง ซึ่งกรมสรรพากรจะสามารถดึงข้อมูลจากกระทรวงการคลังไปใช้ในการบริหารการจัดเก็บภาษี วางประมาณการจัดเก็บภาษีได้ แต่กระทรวงการคลังและกรมสรรพากรไม่สามารถนำไปเผยแพร่ได้

๒ ๐๑ ๐๕ ๑๒ การเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มปากระวาง

ให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บอากรขาเข้าปากระวางดำเนินการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มปากระวางด้วยในทำนองเดียวกันกับการปฏิบัติพิธีการศุลกากรของใบขนสินค้าปกติ

๒ ๐๑ ๐๕ ๑๓ การนำเงินภาษีมูลค่าเพิ่มส่งคลัง

ภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งกรมศุลกากรดำเนินการจัดเก็บเพื่อกรมสรรพากรนั้น เมื่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรได้ดำเนินการตามประมวลฯ บทที่ ๑๒ ว่าด้วยการรับเงินและการบัญชี และลงบัญชีตามระเบียบเรียบร้อยแล้วให้นำเงินส่งคลังผ่านระบบ GFMS ของกรมบัญชีกลาง

๒ ๐๑ ๐๕ ๑๔ ระเบียบกรมสรรพากรว่าด้วยการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้นำเข้าและผู้ส่งออก พ.ศ. ๒๕๕๐

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้นำเข้าและผู้ส่งออกให้เหมาะสมยิ่งขึ้นกรมสรรพากรจึงกำหนดระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมสรรพากรว่าด้วยการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้นำเข้าและผู้ส่งออก พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

๓.๑ ระเบียบกรมสรรพากรว่าด้วยการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้นำเข้าและผู้ส่งออก พ.ศ. ๒๕๓๙

๓.๒ ระเบียบกรมสรรพากรว่าด้วยการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้นำเข้าและผู้ส่งออก (ฉบับที่

๒) พ.ศ. ๒๕๔๑บรรดาระเบียบ คำสั่งหรือหนังสืออื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน